

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. II. 37. 557/2013/8. szám

A Kúria a Juhász Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Juhász György ügyvéd; **cím**) által képviselt **Felperes** (Felperes címe) felperesnek, ... jogtanácsos által képviselt Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal (1024 Budapest, Keleti Károly utca 24.) alperes ellen, fenntarthatósági igazolás ügyében hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. április 18. napján kelt 3.K.29.901/2013/3. számú ítélet ellen a felperes által 5.sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.29.901/2013/3. számú ítéletét és az alperes 2012. október 8. napján kelt 04.3/2038-2/2012. számú határozatát hatályon kívül helyezi.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 40.000 (negyvenezer) forint elsőfokú és 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt kereseti és felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Felperes 2011. július 12. napján a **R. Zrt.** részére 240 tonna biomasszára vonatkozóan fenntarthatósági igazolást állított ki.

Felperes kérelme alapján az alperesi hatóság a felperest 2012. január 25. napján kelt 04.3/454-2/2012. számú határozatával a bioüzemanyag üvegházhatású gáz kibocsátási nyilvántartásba (BÜHG) vette. Az alperes a **R. Zrt.** 2011. második negyedévi adatszolgáltatása alapján megállapította, hogy a felperes a BÜHG nyilvántartásba vételét megelőzően állított ki fenntarthatósági igazolást. Erre tekintettel eljárást indított felperessel szemben, és 2012. október 8. napján kelt 04.3/2038-2/2012. számú határozatában 1.200.000 forint bírság megfizetésére kötelezte. Határozata indokolásában felhívta a megújuló energia közlekedési célú felhasználásának előmozdításáról és a közlekedésben

felhasznált energia üvegházhatású gázkibocsátásának csökkentéséről szóló 2010. évi CXVII. törvény (Büat.) 3.§ (2) bekezdésében és 12.§-ában, valamint a fenntartható bioüzemanyag-termelés követelményeiről és igazolásáról szóló 343/2010.(XII.28.) Korm. rendelet (Korm.r.) 4.§ (6), 9.§ (1) és 13.§ (1) bekezdésében foglaltakat. Kiemelte, hogy felperes a fenntarthatósági igazolást olyan időpontban állította ki, amikor még a BÜHG nyilvántartásban nem szerepelt, amelyre tekintettel a Korm.r. 13.§ (1) bekezdésben meghatározott mértékű bírságot kellett vele szemben kiszabni.

A felperes alperes határozatával szemben keresetet terjesztett elő, amelyben elsődlegesen a határozat megváltoztatását és a bírság törlését illetve mérséklését, másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezését kérte.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítélete indokolásában a Büat. 3.§ (2) bekezdése alapján kifejtette, hogy miután a felperes olyan időpontban állított ki fenntarthatósági igazolást, amely időpontban még a BÜHG nyilvántartásban nem szerepelt, ezen tevékenysége azt a valótlan tényállítást rejtette, hogy jogosult volt illet kiállítani. A fenntarthatósági igazolás kiállítására vonatkozó jogosultság alapvető feltétele, hogy azt a felperes nyilvántartásba vételének meg kell előznie. A jogalkotó feltehető akarata, hogy a biotermelés láncolatának minden eleme és ez által az egész tevékenység átfogóan is ellenőrizhető legyen. A jogszabályi rendelkezések helyes értelmezéséből az következik, hogy bárki nem állíthat ki fenntarthatósági igazolást. Leszögezte, hogy a felperes által keresetben hivatkozott névelírás, és a fenntarthatósági igazolás nem cégszerű aláírása az ügy érdemére nem hatott ki, mert az eljárás adataiból a felperes személye és a megállapított tényállás alapján a felperes felelőssége egyértelműen megállapítható volt. Megállapította, hogy a határozat meghozatala időpontjában hatályos jogszabály már tartalmazta a jogosulatlanul kiállított igazolást, mint szankcionálható tevékenységet. Mindezek alapján - figyelemmel a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 339/A.§-ban foglaltakra - arra a következtetésre jutott, hogy alperes a felperessel szemben a bírságot helytállóan szabta ki.

A jogerős ítélettel szemben felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen az ítélet, valamint az alperes határozatának megváltoztatását és a bírság törlését, illetőleg mérséklését, másodlagosan a jogerős ítélet és az alperesi határozat hatályon kívül helyezését kérte. Felülvizsgálati kérelmében kifejtette, hogy a Korm.r. 4.§-a a fenntarthatósági igazolás kiállításának csak a lehetőségét szabályozza, amelyből az következik, hogy a kereskedő számára nem állapít meg fenntarthatósági igazolás kiállítására vonatkozó kötelezettséget, és számára az igazolás kiállítását sem tiltja. Utalt arra, hogy a perbeli 2011. július 12. napján általa kiállított fenntarthatósági

igazolásnak nevezett dokumentum nem tartalmazta a BÜHG regisztrációs számát, így nem is keltette azt a látszatot, hogy ilyennel rendelkezik. Az erre vonatkozó rovatba a cégjegyzék számát tüntette fel. Kérelmében kifejtette, hogy nem helytállóan foglalt állást az elsőfokú bíróság, illetőleg a hatóság a bírság alkalmazásának feltételéről és mértékéről. A Büat. 3.§ (2), valamint a Korm.r. 13.§ (1) bekezdéséből következik, hogy a bírság kiszabása csupán lehetőség és a bírság mértékénél a „kiszabható” bírság kifejezés azt jelzi, hogy az ott meghatározottnál kevesebb bírságösszeg alkalmazása is lehetséges. Hivatkozott arra, hogy a Korm.r. 13.§ (1) bekezdés 3. pontja a fenntarthatósági igazolás 2011. július 12. napján történt kiállításának időpontjában hatályos szövege nem tartalmazta a „jogosulatlanul kiállított” igazolást, mint szankcionálható tevékenységet. Ezen kitételt csupán a Korm.r. 2011. október 1. napjától hatályos rendelkezése tartalmazza. A Pp. 339/A.§ helyes értelmezése mellett a szankció visszamenőleges hatállyal nem alkalmazható, az Magyarország Alaptörvénye B. cikk (1) bekezdésébe ütközik. Felülvizsgálati kérelmében hivatkozott arra is, hogy a határozat és a jogerős ítélet a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004.évi CXL. törvény (Ket.) 1.§, 4.§ (1) bekezdését és 94/A.§-ban foglaltakat is sérti.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el, és a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta.

Az felperes felülvizsgálati kérelme az alábbiakban alapos.

A Kúria megállapította, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében helytállóan hivatkozott arra hogy a fenntarthatósági igazolás kiállítására általa olyan időpontban került sor, amely időpontban a Korm.r. a fenntarthatósági igazolás jogosulatlan kiállítását nem szankcionálta. A Kúria rámutat arra, hogy az elsőfokú bíróság e körben az általa megállapított helytálló tényállás alapján téves jogkövetkeztetésre jutott az alperesi határozat jogszerűségével kapcsolatban. A Korm.r. a 13.§ (1) bekezdés 3. pontja a felperes által a fenntarthatósági igazolás kiállítása időpontjában hatályos szövege a „jogosulatlan kiállítás” kitételt nem tartalmazta.

A Kúria rámutat arra, hogy e körben a Büat. 3.§ (2) bekezdése a felperesi igazolás kiállításával összefüggésben nem alkalmazható, mert ezen rendelkezés a hatóságok felé teljesítendő adatszolgáltatási kötelezettség elmulasztását, illetőleg az ezen adatszolgáltatási kötelezettség során a hatóság felé megtett valótlan tényállítást, valótlan adatszolgáltatást szankcionálja. Ezért a fenntarthatósági igazolás kiállításának időpontjában nem volt olyan a rendeletben nevesített bírsággal sújtandó cselekmény, amely alapján felperes terhére a bírság kiszabására sor kerülhetett

volna.

A Kúria hangsúlyozza, hogy a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 7.§ (1), valamint 15.§ (1) bekezdése alapján a jogszabályi rendelkezést eltérő jogszabályi rendelkezés hiányában a hatályba lépését követően keletkezett tényekre és jogviszonyokra, illetőleg megkezdett eljárási cselekményekre kell alkalmazni. A Pp. 339/A.§ alkalmazása nem jelenti annak lehetőségét, hogy adott cselekményért olyan időpontban kerüljön sor bírság alkalmazására, amikor még az ezt szankcionáló jogszabályi rendelkezés nem is lépett hatályba, mert ez a visszamenőleges jogalkalmazás tilalmába ütközik.

A felperes által a felülvizsgálati kérelemben említett formai és egyéb hiányosságok a Kúria álláspontja szerint alaptalanok tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló, a felperes által kiállított formanyomtatványból egyértelműen megállapítható volt, hogy a felperes jogosultság nélkül fenntarthatósági igazolást állított ki a BÜHG nyilvántartásba vételét megelőzően. Ezen tény nem befolyásolja az sem, hogy regisztrációs szám hiányában az igazoláson a cégjegyzékszámát tüntette fel. Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy az eljárás megindításakor a felperes nevének hiányos feltüntetése, illetőleg a fenntarthatósági igazoláson szereplő nem cégszerű aláírás figyelembevételével is a felperes személye egyértelműen beazonosítható volt, ezen eljárási hibák az ügy érdemére nem hatottak ki.

Tekintettel arra, hogy az ügyben irányadó jogszabályt mind az elsőfokú bíróság, mind alperes helytelenül választotta ki, és ez alapján a bírság kiszabására jogszerűtlenül került sor, a Kúria nem érintette a felperes által a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvényben (Ket) megjelölt jogszabálysértéseket. E körben a Kúria rámutat arra, hogy a Ket. eljárási szabályok kizárólag a közigazgatási eljárás során eljáró hatóságot kötik, az elsőfokú bíróságnak a Pp. szabályai szerint kellett eljárnia.

A Kúria mindezekre figyelemmel a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (4) bekezdésére és alperes határozatát a Pp. 339.§ (1) bekezdésére tekintettel hatályon kívül helyezte.

A Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles alperes megfizetni felperesnek a jogi képvisellel felmerült költségét, a felülvizsgálati és az elsőfokú eljárásban kifejtett munka arányában, amelyet a Kúria 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdése alapján állapított meg.

Az alperes személyes illetékmentessége folytán az 1990. évi XCIII. törvény 43.§ (3) bekezdése, valamint 50.§ (1) bekezdése alapján megállapított kereseti és felülvizsgálati illetéket a

6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2014. évi április hó 9. napján

**Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Szilas Judit s.k. előadó
bíró, Dr. Rothermel Erika s.k. bíró**